

Skæv analyse af affaldssek- toren fører til forkerte løsnin- ger

02-06-2020
Side 1 af 23

Det følgende notat gennemgår bilagene fra regeringens for-
handlingsudspil. Udspillet er præget af en skæv analyse af de
vigtigste udfordringer samt en generel undervurdering af de
økonomiske konsekvenser for både borgere, virksomheder og
staten.

Dansk Affaldsforening
Vester Farimagsgade 1, 5.
1606 København V

Tlf.: 72 31 20 70
danskaffaldsforening.dk

Bilag 2 – Affaldssektorens udfordringer

I bilag 2 analyseres affaldssektorens udfordringer. Analysen rammer dog skævt og overser de vigtigste udfordringer. Det fremgår, at sektorens rammevilkår frem-
mer investeringer i affaldsforbrænding, mens kommunernes forskellige indsam-
lingsordninger medfører, at for meget affald sendes til forbrænding.

Affaldssektorens største udfordring er dog, at produkter ikke bliver designet, ud-
viklet og produceret med henblik på genbrug og genanvendelse. Vi skal naturlig-
vis gøre, hvad vi kan for at genanvende mest muligt. Men faktum er at affalds-
håndtering koster penge, meget affald genanvendes til en ringere kvalitet (down-
cycling) og en del affald er meget dyrt at genanvende, eller kan slet ikke genan-
vendes.

Det faktum kan hverken reduceret kapacitet til affaldsenergi eller strømlinet sor-
tering ændre på.

Såvel den private som offentlige del af affaldssektoren gør et godt stykke ar-
bejde, men hvis der for alvor skal rykke i forhold til cirkulær økonomi, genbrug og
genanvendelse, skal der sættes ind på produksiden – ikke affaldssiden.

Vi vil i en rum tid fremover skulle have affaldsenergianlæg for at sikre den bedste
miljømæssige behandling af det affald, der ikke kan genanvendes. I den sam-
menhæng er affaldsenergianlæggene en mulighed for at reducere drivhusgasud-
ledningerne fra affaldet – ikke en barriere (undgå deponering, CO2 fangst og
energiproduktion). Kapacitet på affaldsenergiområdet – hvad enten der er for me-
get eller for lidt – er dermed ikke i sig selv en barriere for at reducere drivhusgas-
udledningen.

Ud fra fx et miljø- og ressourceperspektiv er der god grund til, at vi genanvender
mere affald. Men man skal være opmærksom på, at øget genanvendelse ikke i
sig selv er en garanti for, at drivhusgasudledningerne reduceres – i nogen til-
fælde tværtimod.

Affaldsenergianlæggene holder generelt lave priser og høj effektivitet. Det viser
de seneste tal fra Energistyrelsen.

Den seneste benchmarking-analyse, som Energistyrelsen har gennemført omkring affaldsenergisektoren, BEATE 2017, viser faldende omkostninger i periode 2010-2017 for samlede bruttoomkostninger, faldende omkostninger pr. ton forbrændt affald, faldende affaldsvarmepris, stigende energiproduktion (el og varme) og forbedrede miljøpræstationer på basis af stort set samme forbrændte affaldsmængde i perioden.

BEATE 2017 viser, at sektorens samlede bruttoomkostninger er faldet henved 200 mio. kr. i perioden 2010-2017, hvilket indikerer en tydelig effektivisering. Affaldsenergianlæg har netop leveret billigere affaldstakster for borgere og virksomheder, ligesom der er forbrugere, som har fået billigere fjernvarme fra restaffaldet.

Bilag 2 nævner, at affaldstakster pr. ton varierer fra 330 kr. til 720 kr. Det sker uden at nævne, hvad prisen afspejler. En lav takst kan spejle en høj lokal varmepris – og omvendt. Man sammenligner jo ikke bare to forskellige vaskemaskiner efter tilbudsprisen, når der er forskel på vaskekapacitet, energiforbrug m.m.

Vi savner svar på følgende

- Som det fremgår, skal der ske en tilpasning af affaldsenergikapaciteten, hvis mængderne til anlæggene falder. Hvordan vil man sikre sig, at der er kapacitet til at genanvende de affald, der tages ud af affaldsenergianlæggene?
- Har regeringen konkrete eksempler på kommuner, der bruger deres eget anlæg, selvom de kunne vælge et privat anlæg, der er billigere og/eller bedre? Hvis ja, hvilke?
- Det fremgår, at nuværende rammevilkår har hæmmet investeringer i genanvendelsesanlæg. Har regeringen konkrete eksempler på, hvilken type anlæg, der ikke er blevet opført som følge af de nuværende rammevilkår?
- Uensartet sortering skyldes typisk, at kommunerne bruger forskellige (private) modtageanlæg, der har forskellige kriterier til det affald, de vil modtage. Hvordan vil regeringen sikre, at strømlinet sortering ikke fører til lukning af private behandlingsanlæg, hvis kriterier ikke harmonerer med regeringens sorteringskrav?
- Plastikprodukter, og produkter i det hele taget, er i for høj grad ikke designet til genanvendelse eller genbrug, som det fremgår af regeringens udspil. Hvad vil regeringen gøre for at fremme produktdesign, som gør produkter nemmere at genbrug og/elle genanvende?
- Regeringen gør meget ud af, at affaldsmængderne er uensartet. Hvordan bliver fx plastikaffaldet mere ensartet og nemmere at genanvende, ved at alt plastikaffald kommer i samme spand?

Bilag 6 – Sortering af affald

Bilaget beskriver de mere principielle begrundelser for at øge genbrug og genanvendelse. Der er stort fokus på plast, hvilket på mange måder er godt, da

plastikaffald illustrerer alle stort set alle udfordringer i affaldssektoren. I den sammenhæng er det dog vigtigt at huske, at affaldsmængderne fra plastik er ikke særlig store – de udgør under 2% af de samlede affaldsmængder.

Plastikaffald er meget uensartet, og der skal vidt forskellige behandlingsteknologier til at genanvende, alt efter hvilken slags plastikaffald der er tale om.

Noget plastikaffald kan man få penge for, og noget koster penge at komme af med. Hvis man beder borgerne sortere stort set alt husholdningsplast i samme spand, skal kommunen betale over 2000 kr. pr. tons for at komme af med det til genanvendelse.

Plastikaffald består ofte af mere end en slags plast og/eller andre materialer (såkaldt sammensatte produkter). Sådanne produkter er ofte meget dyre eller umulige at genanvende.

Det fremgår dog også af bilag 2, at der sorteres meget plastikaffald (og andet affald) til genanvendelse, der i sidste ende ikke bliver genanvendt, fordi det ikke er fysisk muligt.

Side 3 af 23

Vi savner svar på følgende

- Hvordan vil regeringen opnå mere end 20% genanvendelse af plastikaffald uden at stille krav til hvordan plastikprodukterne designes?
- Hvordan skal kommunerne i praksis kunne dokumentere høj reel genanvendelse af plast?
- Har regeringen opgjort, hvor store omkostninger der er forbundet med at dokumentere og sikre høj reel genanvendelse af plast?
- Kommuner og affaldsselskaber har oplevet, at de ikke får nogle bud på behandlingen af affald, når denne udbydes. Hvad gør en kommune/affaldsselskab, hvis den ikke får noget bud fra en privat aktør, når kravet om 60 % reel genanvendelse af plast med tilhørende dokumentation indføres?
- Hvordan definerer regeringen "reel genanvendelse"? Inkluderer det downcycling?
- Er det kun for plastikaffald, at reel genanvendelse skal kunne dokumenteres?

Der stilles specifikke krav til, hvordan regeringen ønsker, at husholdningerne skal sortere deres affald, herunder i hvilke fraktioner.

- Vil regeringen stille de samme krav til virksomhederne for så vidt angår sortering af affald, som de stiller til husholdninger i form af fx antal spande og spandenes placering?
- Vil regeringen kræve, at der kommer affaldspiktogrammer på produkterne, så borgere og virksomheder, allerede når de køber et produkt, ved hvordan det skal sorteres?

Der stilles krav i relation til de kommunale genbrugspladser og storskraldsordninger, som skal reducere affaldsmængderne og fremme genbrug.

- Vil regeringen stille krav til virksomhederne, der kan reducere affaldsmængderne og fremme genbrug? I givet fald hvilke?

Side 4 af 23

Bilag 7 – Sortering af affald til genanvendelse fra husholdninger, virksomheder og i det offentlige rum

I dette bilag fremgår det igen, at forskellige sorteringsordninger i kommunerne er skyld i, at for meget affald forbrændes i Danmark. Kausaliteten forklares ikke nærmere, og det er uvist, hvordan denne fejllantagelse er opstået.

Regeringens analyse giver anledning til flere spørgsmål, herunder om de økonomiske omkostninger, som synes at være stærkt undervurderet.

Vi savner svar på følgende

- Kan regeringen dokumentere, hvordan uensartet affaldsstrømmene fører til mere restaffald, som forbrændes i stedet for at blive genanvendt?
- Hvad giver mest og bedst genkendelse: 1) Borgerne skal sortere alt deres plast i ens spand? 2) Borgerne bliver bedt om at sortere bestemt plasttyper i en eller flere spande?

Fødevarerkartoner skal indsamles husnært. Fødevarerkartoner er et eksempel på et kompositmateriale, som optræder i små mængder og kun dele af affaldet genanvendes. Pappen downcycles, mens plasten og folien brændes.

- Kan regeringen redegøre for omkostningen i kr. pr. ton, når der fremadrettet skal sikres genanvendelse af fødevarerkartoner?
- Kan regeringen redegøre for, hvorfor der ikke stilles ikke krav om udsortering af andre kompositmaterialer?

Senest pr. 1. januar 2025 træder producentansvaret for emballager i kraft. Det betyder, at producenterne får det finansielle ansvar for affaldshåndteringen af emballageaffald – også fra husholdninger. De 10 typer affald, der nu kræves husstandsnaere indsamlingsordninger for, er baseret på materialer.

- Hvilke konsekvenser for ovennævnte indsamlingsordninger får det, når producentansvaret for emballager træder i kraft?
- Vil der være omkostninger forbundet med konsekvenserne? I givet fald kan regeringen angive et niveau for omkostningerne?

Det fremgår, at aftagere efterspørger særskilt indsamlet plastaffald.

- Kan regeringen redegøre for, om aftagerne efterspørge særlige plastfraktioner/-typer, eller om de er klar til at modtage alle slags husholdningsplast fra den samme spand?

Det fremgår, at virksomhedernes manglende sortering skyldes, at det bedre kan betale sig at forbrænde det end at genanvende det.

- Hvilke tiltag vil regeringen sætte i værk, som gør det økonomisk attraktivt for virksomhederne at genanvende fremfor at forbrænde affald?

Der lægges op til, at virksomhederne skal anmelde til deres kommune, at de har en ordning til genanvendeligt affald. Der er over 300.000 aktive virksomheder i Danmark.

- Kan regeringen redegøre for, hvordan anmeldepligten forestilles udført, samt hvordan den skal fungere i praksis, og hvad den vil koste?
- Hvilken effekt af de mange tiltag forventer regeringen i relation til genanvendelsen af "ikke husholdningslignede" affald fra virksomheder?
- Hvorfor fremgår det ikke af tabel 1 "Økonomiske konsekvenser", at staten mister et afgiftsprovener 112 mio. kroner (mindre CO₂-afgift, Tillægsafgift og Affaldsvarmeafgift) ved at genanvende mere af dagens restaffald til energiudnyttelse, svarende til en mængde på ca. 330.000 tons i 2030?

Side 5 af 23

Regeringen estimerer (V2), at virksomhedernes årlige omkostninger vil stige med 75 mio. kr. I fremtiden skal virksomhederne sortere ligeså meget som borgerne, nemlig i 10 fraktioner. Dansk Affaldsforening forventer, at husholdningernes omkostninger stiger med 500 kr./år som følge af de nye krav. Antager vi, at virksomhedernes omkostninger i gennemsnit vil være de samme, ser vi ind i en stigning på det dobbelte af regeringens estimat – nemlig 150 mio. kr. for de godt 300.000 danske virksomheder.

- Kan regeringen redegøre for, hvordan den er kommet frem til en stigning på kun 75 mio. kroner for virksomhederne, når de skal sortere i 10 fraktioner?

Vi er ligeledes uforstående overfor, at der ikke er indregnet en stigning hos erhvervet i 2025 og 2030 i forbindelse med strømlining af de kommunale indsamlingsordninger (V3).

Fra 2025 skal – som det også fremgår i regeringens udspil – producenterne, altså erhvervslivet, betale for indsamling af emballageaffald. Af de 10 fraktioner, som skal indsamles ved husstanden, består metal, glas, mad- og drikkekartoner, plastik og pap hovedsagligt af emballage, mens der også indgår mindre mængder emballageaffald i papir, tekstiler, farligt affald og restaffald.

- Kan regeringen redegøre for, hvorfor strømliningen ikke fører til øget omkostninger for erhvervet i 2025 og 2030.

Regeringen estimerer, at husholdningernes årlige omkostninger vil stige med omkring 81 mio. kr. årligt – svarende ca. til de 55 kr. pr. husstand. Dansk Affaldsforenings opgørelse over omkostninger forbundet med etablering af nye ordninger – der baserer sig på erfaringer fra kommuner og renovatører – viser dog, at vi skal regne med en stigning på ca. 500 kr. pr. husstand om året – svarende til 790 mio. kr. årligt.

Omkostningerne bliver muligvis endnu højere, da der ikke er taget højde for omkostninger til etablering af ny ordninger (planlægning, administration og kommunikation), afsætning af affaldet til sortering/behandling/genanvendelse. Vi har ligeledes heller ikke indregnet ændringer i ordninger og heller ikke indregnet etablering af affaldsøer/nedgravede beholdere og lignende – som har en etableringsomkostning, der er væsentligt højere end indkøb og udrulning af en spand.

- Hvilke antagelser lægger til grund for regeringens tal for husholdningernes øgede omkostninger i forbindelse med strømlining udregnet?
- Er der taget højde for alle faktorer som f.eks. markedspriser på afsætning af affald, tømning og indkøb af beholder som typisk kost hhv. 20 kr. pr. tømning og 500 kr. i indløb, kommunikation om nye ordning samt administration?

Hos affaldsselskabet Arwos indsamlede man i 2019 13,5 kg tekstiler pr husstand. Tekstilmarkedet er på nuværende tidspunkt brast sammen, og kommunerne skal være heldige, hvis der kun skal betales ca. 440. kr. for at afsætte det. I tilfælde af en landsdækkende indsamling af tekstiler hvor alle landets 1,6 mio. husstande afleverer 13,5 kg. tekstiler til genanvendelse, vil det alene i afsætning koste 9,5 mio. kr.

- Hvad er baggrunden for, at regeringen ikke mener, at husholdninger har nogle omkostninger i 2025 og 2030 i forbindelse med en obligatorisk henteordning for tekstiler?

I dag koster det 440 kr. at komme af med tekstilaffald til genanvendelse.

- Hvordan mener Regeringen, at de penge afsat fra Strategi for Cirkulær Økonomi kan dække alle omkostninger til indsamling og behandling af tekstilaffald i Danmark?

Bilag 8: Storskrald ud af affaldsforbrændingen

Storskraldsordninger er ikke defineret i affaldsbekendtgørelsen, og det er langt fra alle kommuner, der har en storskraldsordning. Derfor vil det være en udfordring at regulere ordningerne i lovgivningen.

En storskraldsordning vil typisk bestå af, at der indsamles en række kildesorterede fraktioner hos borgerne til genanvendelse samt en indsamling af større emner, fx hårde hvidevarer og møbler og måske også en indsamling af 'små brændbart'. Ofte foregår det også i tre forskellige køretøjer, hvor den ene er rumopdelt, en kranbil samt en komprimatorbil.

Dataregistreringen omkring storskrald er kompleks – og meget registreres under fx genbrugspladsordningerne, hvis storskraldsruten ender på genbrugspladsen. Det er korrekt, at der kan udsorteres mere til genanvendelse af storskraldet. Det kræver neddelings- og sorteringsfaciliteter, som også vil skulle håndtere andet affald, da der ikke er nok storskrald fra husholdninger til at forrente sådanne anlæg. Storskrald indeholder også genbrugelige effekter, men det er svært at bevare værdien i disse ved en fortovs-indsamling, hvorfor kommunerne også arbejder med alternative løsninger som fx bytterum. I forhold til genbrugelige effekter og værdifuld elektronik affald er storskraldsordningerne udfordrede af uautoriseret indsamling inden den autoriserede indsamling foregår.

Der fremgår ikke eksplicit, hvilke storskraldsmængder, der er lagt til grund for beregningen. Nedenfor har vi taget udgangspunkt i affaldsstatistikken for år 2017, hvor der er registreret 345.000 tons storskrald fra husholdninger og 82.000 tons fra erhverv. Det fremgår ikke af affaldsstatistikken, hvordan affaldet er behandlet. Hvis det antages, at den samlede, registrerede storskraldsmængde fra husholdningerne i dag sendes til forbrænding med energiudnyttelse, og at det er korrekt,

at der herfra kan udsorteres 20% genanvendeligt affald, vil det betyde, at restaffaldsmængden til energiudnyttelse falder med ca. 69.000 tons.

I forhold til de statsafgifter staten mister ved at overflytte denne delmængde fra restaffald til energiudnyttelse til genanvendelse, kan provenutabet beregnes til 69.000 tons gange afgiftssats 339 kr. pr tons, svarende til 23,4 mio. kr.

Det ses ikke, at de fulde provenueffekter af ændret affaldshåndtering er medtaget i provenu-opgørelsen for staten, jf. Tabel 1 i bilaget.

Side 7 af 23

Der er jf. affaldsstatistikken registreret 345.000 tons storskrald fra husholdninger i 2017. Omkostningerne til eftersortering og transport er sat til hhv. 4 mio. kr. i 2025 og 16 mio. kr. i 2030. Det må betyde, at der jf. regeringens oplæg er mellem 11-46 kr. pr tons storskrald til transport og eftersortering.

Alene sortering af affald vil erfaringsmæssigt og uden udgifter til administration og lignende beløbe sig op på mindst 250 kr. pr. ton. Hvis dette tal ganges på de registrerede mængder storskrald fås en udgift til sortering på godt 86 mio. kr. Udgifter til transport af affald kan variere afhængigt af område, afstande, køretøjets størrelse, men ligger klassisk i størrelsesordenen 10-16 dkk/km tur/retur for et køretøj.

Storskrald til sortering vil normalt ikke kunne komprimeres, da det ødelægger muligheden for sortering, så et lastbiltræk med storskrald kan formodentligt kun transportere 8-10 ton. Omregnes dette fås en pris på ca. 1,5 kr. pr. ton storskrald flyttet blot 1 km tur/retur. Et konservativt skøn er 20 km til nærmeste sorteringsanlæg. Det resulterer i en yderligere udgift pr. tons storskrald på 30 kr. til transport. Ganger vi det op for de registrerede storskraldsmængder fås godt 10 mio. kr. Så nærmer vi os en udgift for husholdningerne på knap 100 mio. DKK fremfor de annoncerede 16 mio. kr. Herfra kan der evt. trækkes indtægter fra afsætning af de udsorterede materialer – i det omfang at disse har en positiv afsætningspris.

Erhvervet er i øvrigt også registreret for storskraldsmængder – 89.000 tons i 2017. Hvis storskrald generelt skal tilgå forsøring inden energiudnyttelse ligger der ligeledes en ekstra udgift til erhvervet på godt 22 mio. kr. blot til sorteringen.

Vi savner svar på følgende

- Kan regeringen redegøre for, hvordan man har regnet sig frem til de anførte 16. mio. kr. for husholdningerne for dette initiativ?
- Hvad er det for noget storskrald, der ønskes sorteret?
- Hvilke typer af genanvendelige effekter er det, som kan udsorteres af storskraldet? Er der efterspørgsel på disse? og hvad er markedsværdien – hvis der er en?

Bilag 9: Mere direkte genbrug og klare rammer for genbrugsbutikker

Hvad en genbrugsplads kan og skal er i dag ikke reguleret i affaldsbekendtgørelsen eller affaldsaktørbekendtgørelsen ud over, at der skal stilles en til rådighed for borgere og virksomhederne. Derudover reguleres genbrugspladserne via miljøgodkendelser. At stille et krav til en genbrugsplads om at modtage en bestemt fraktion vil således være en ny tilgang. Normalt regulerer bekendtgørelserne de enkelte fraktioner, fx ved at kræve at kommunen har en ordning for fraktionerne.

Side 8 af 23

Eksempel fra affaldsbekendtgørelsen:

Kommunalbestyrelsen skal etablere en indsamlingsordning for PVC-affald. Ordningen skal tilrettelægges på en sådan måde, at væsentlige dele af både genanvendeligt og ikke-genanvendeligt PVC-affald indsamles.

Da genbrugspladserne er meget forskellige, vil der formodentligt være gode grunde til, at enkelte genbrugspladser ikke tilbyder borgere og erhverv at aflevere genbrugelige effekter, ligesom alle genbrugspladser ikke modtager asbest eller bygge- og anlægsaffald.

Genbrugs-genstande afleveret til genbrug er jf. en udtalelse fra Miljøstyrelsen ikke reguleret af affaldsbekendtgørelsen (udtalelsen er refereret her i Ankestyrelsens udtalelse om kommunale genbrugsbutikker: https://danskaffaldsforening.dk/sites/danskaffaldsforening.dk/files/media/document/ankestyrelsens_udtalelse_17_06_28.pdf) og rent juridisk modtager genbrugspladserne kun genstande der kan *forberedes til genbrug*, da der ellers ikke er hjemmel til aktiviteten. Der er således behov for meget mere afklaring – først om fremmest om direkte genbrug skal være en kommunal aktivitet, som må gebyrfinansieres. Hvordan de indsamlede genbrugelige effekter afsættes, er meget forskelligt og regeringens formulering om at gøre 'genstandene tilgængelige' for private aktører og borgere er meget ukonkret. Og følger formodentligt affaldsrammedirektivet. Det eneste, der fremgår er, at de kommunale genbrugsbutikker skal være 'sidstevælger' – uden det dog begrundes. Ofte evner de kommunale genbrugsbutikker at få omsat langt mere til genbrug end de velgørende organisationer, hvorfor der savnes en faglig forklaring for den foreslåede tilgang.

Vi savner svar på følgende

- Skal borgerne opfordres til at aflevere genbrugelige effekter på genbrugspladsen i stedet for direkte til de velgørende organisationer eller private aktører? Genbrugelige effekter er jo ikke nødvendigvis affald?
- Hvad betyder 'gøre tilgængelig'? Skal effekterne udbydes? Og hvordan kan man på en og samme tid gøre effekter tilgængelige for kommercielle aktører, velgørende organisationer og borgerne?

Bilag 10: Krav om mindre tabsrater i genanvendelse af plastik

Regeringen forslår, at kommunerne fremover skal stille krav om mindst 60% genanvendelse af det indsamlede plastaffald, når behandlingen udbydes.

Der er mange måder at udbyde sit affald på, og det fremgår allerede nu af affaldsbekendtgørelsen at:

Side 9 af 23

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal sikre, at væsentlige dele af den indsamlede plastemballageaffald bliver oparbejdet og genanvendt som plastmateriale.

Et generisk krav om 60% genanvendelse vil være ambitiøst for nogle plastfraktioner og uambitiøst for andre fx dunke indsamlet på genbrugspladser. Men ofte ligger diskussionen et helt andet sted – nemlig hvor meget kan vi tage fra til højkvalitetsgenanvendelse (noget der nærmer sig cirkularitet) – og kan vi så stadigvæk afsætte 'resten' (alt det dårlige plast) til en eller anden form for downcycling? Lige nu foregår der mange forsøg med danske plastvirksomheder netop omkring de bedre kvaliteter, som de evt. vil kunne modtage til genanvendelse.

Den største udfordring er dog, at regeringen slet ikke har et svar på den reelle udfordring, som nævnes i indledningen: Plastaffaldet kan ikke adskilles og de dårlige kvaliteter efterspørges ikke. Så længe plasten 1) ikke er genanvendelig og/eller 2) ingen vil have den, så nytter det ikke noget at stille krav til de kommunale udbud – det bliver affaldet ikke mere genanvendelig af.

Dernæst forslår regeringen, at kommunerne – og ikke anlæggene, som ellers ville være det naturlige sted – skal kunne dokumentere, hvor meget af det indsamlede plastaffald, der reelt bliver genanvendt, og hvordan den resterende mængde håndteres. Kommunerne vil reelt ikke kunne dokumentere andet end den indgåede kontrakt.

At kommunen ikke kan gennemføre en reel kontrol skyldes, at kommunen kun sjældent vil være tilsynsmyndighed for det anlæg, hvor affaldet behandles. Anlægget vil i mange tilfælde ligge i en anden kommune eller et andet land.

I Danmark har vi i affaldsdatasystem, som vil kunne levere de ønskede oplysninger om reel genanvendelse og håndtering af reststrømmene til Miljøstyrelsen. For udenlandske anlæg vil det være deres lokale miljømyndighed, der må føre tilsyn med anlæggene.

Der fremgår ikke eksplicit, hvilke mængder af det udsortet plast, der kan flyttes ved at minimere rejkt fra plastgenanvendelsesprocesser og øge den samlede kvalitet i plastgenanvendelse, samlet med reduktion af restaffaldsmængden til energiudnyttelse. Det lader dog til, at der atter kun er regnet på CO₂-afgiften. Den vil i øvrigt være højere for plastaffald end restaffald. Derudover skal der tillægges energifgiftsbetaling, som også er højere for plastaffald end andet affald, da plasten har en højere energiindhold pr. tons end almindeligt affald til energiudnyttelse. Samlet vil afgiftsbetalingen for plastaffald ca. være en faktor to i forhold til almindeligt affald til energiudnyttelse – dvs. ca. 700 kr. pr. ton plastaffald.

Vi savner svar på følgende

- Er industrien interesseret i at indgå kontrakter med mindstekrav til genanvendelsesprocent? Og er der en risiko for at kravet vil være afsætningsproblematisk, fordi plasten bliver unødvendig omkostningsfuld, dvs. at vi betaler mere men får samme (eller måske endda mindre miljøeffekt)?
- Hvilke genanvendelsesprocenter opnås i de forsøg, som de danske plastvirksomheder er involveret i? Vil danske aktører kunne leve op til sådan et krav om 60% reel genanvendelse?
- Påtænker regeringen at iværksætte initiativer, der kan sikre 1) mere genanvendeligt plast og 2) efterspørgsel på dårlig plast?
- Hvordan er regeringen kommet frem til at det koster 1 mio. kr. ekstra pr. år at sikre 60% reel genanvendelse af indsamlet plastikaffald fra husholdninger?
- Hvorfor omfatter provenu-opgørelsen i tabel 1 ikke tabet af provenu fra affaldsvarmeafgifter?

Side 10 af 23

Bilag 11: Halvering af forbrug af visse take away plastikemballage

Regeringen vil fastsætte et 50%-reduktionsmål for engangsplastemballage i form af fødevarerbeholdere og drikkebægre inden for take-away-branchen. Det skal opnås gennem et sektorsamarbejde.

Udfordringen ved engangsplasticdirektivet er, at det kun handler om plast, selvom det ville være hensigtsmæssigt med en generel reduktion af engangsemballage til take away-branchen. Der er en risiko for, at plasticemballage blot erstattes af andre emballagealternativer, der måske endda har en værre miljøprofil.

Regeringen kunne have sat et mere ambitiøst mål ved både at reducere mængden af plasticemballage i branchen og mængden af engangsemballage i det hele taget. Det ville også være i tråd med direktivet, som fremhæver afføldsforebyggelse og genbrugelige alternativer til engangsplasticemballagerne.

Økonomien i regeringens forslag er meget usikker. Regeringen regner med, at omkostningerne til afføldshåndtering falder. Take away-emballagerne vil stadig være der, da der ikke er initiativer, som skal gøre noget ved mængden. Omstilling til anden type emballage vil ikke nødvendigvis lede til et fald i afføldshåndteringsomkostningerne.

Vi savner svar på følgende

- Hvordan vil regeringen sikre, at der sker afføldsforebyggelse på dette område, og ikke blot re-designes produkter som i værste fald er sværere at genanvende end plastik?

- Hvilken type emballager ønsker regeringen, at emballagerne skal laves af fremover i stedet for plastik, som er genanvendelige, og som lever op til regeringens bud på fald i affaldshåndteringsomkostningerne?
- Hvordan ser regeringen, at det ikke har økonomiske konsekvenser for erhvervet at skulle omlægge deres emballage fra plastik til anden type emballage?
- Vil Regeringen iværksætte tiltag til at minimere den samlede mængde take away affald – uanset materiale. Og i givet fald, hvordan?

Bilag 12: Mindre forbrænding af plastikaffald fra landbrugs- og bygge- og anlægssektoren

Regeringen vil sætte mål for sektorernes plastgenanvendelse. Hvis målene ikke opfyldes, varsles yderligere initiativer.

For landbrugssektoren, som bl.a. har store homogene mængder landbrugsfolie, fastsættes et mål om udsortering af 50% af plasten i 2025 og 80% i 2030. Men allerede nu skal de jf. gældende lovgivning udsortere deres genanvendelige affald til genanvendelse.

Vi savner svar på følgende

- Er der er grund til, at der ikke opsættes krav om udsortering af plast til alle brancher?
- Er regeringen af den opfattelse, at kun mellem 50-80% af landbrugsfolien er genanvendelig?

Bygge- og anlægssektoren skal opnå 25% udsortering i 2025 og 75% i 2030. Allerede nu skal de også, jf. gældende lovgivning, udsortere deres genanvendelige affald til genanvendelse.

- Er regeringen af den opfattelse, at kun mellem 25-75% af plasten fra bygge- og anlæg er genanvendelig.

Miljøstyrelsen har sammen med landbrugssektoren og bygge- og anlægssektoren faktisk undersøgt plastgenanvendelsen i hotel- og restaurationsbranchen. Den halter også gevaldigt – kun 1/10 af plasten indsamles til genanvendelse.

- Hvorfor sætter regeringen ingen mål for hotel- og restaurationsbranchen?

Det bemærkes, at kravene til de to sektorer består i, at de laver en handlingsplan inden udgangen af 2020 med konkrete virkemidler til at nå målene.

I første omgang kan det undre, at virksomheder pålægges at lave handlingsplaner, på trods af, at de allerede i dag, ikke udsorterer, som de skal ifølge loven, mens kommuner og husholdninger pålægges detaljeret lovgivningsmæssige krav om fx indretning af ordninger, strømlinet sortering og genanvendelsesmål.

- Hvorfor pålægger regeringen ikke sektorerne konkrete juridiske krav, der må formodes at have større effekt end en handlingsplan?
- Vil sektorernes handlingsplaner bliver vurderet i forhold til, om de reelt kan nå de mål, der opstilles? Hvem foretager i givet fald en sådan vurdering?

Udgiften for erhvervslivet er ikke opgjort pga. manglende data. Det bør dog være muligt at komme med et minimumsestimater blot på tømning af en ekstra beholder. Dertil skal der lægges udgifter til sortering i virksomheden og sortering/oparbejdning hos modtageranlægget.

- Er det regeringens forventning, at virksomhederne kan opnå en positiv afsætningspris på det udsorterede affald, hvis man ser bort fra udgifterne til sortering og indsamlingen?

Når der udsorteres en større andel plast fra restaffald fra Landbrugs-, bygge- og anlægssektoren, der i dag energiudnyttes, vil det give anledning til staten et tab i afgiftsprovenu fra både CO₂-afgift og fra tabte energiafgifter. Netop fordi der er tale om plast, der generer højt afgiftsprovenu ved energiudnyttelse, er provenutabet større end et læs blandet affald. Med de givne forudsætninger for plastgenanvendelsen, kan afgiftsprovenutabet i stedet beregnes til henvend 20 mio. kr. i 2030.

- Når det ikke fremgår af tabel 1, bilag 12, skyldes det så, at staten forventer et provenu for den substituerede varme, som træder i stedet for affaldsvarmen?

Bilag 13: Ny model for affaldstilsynet som skal sikre øget genanvendelse

Det fremgår, at det kommunale tilsyn ikke er godt nok, hvilket medfører en uensigtsmæssig incitamentsstruktur, der kan betyde, at der genanvendes mindre end potentialet. På den baggrund foreslås det, at der skal tages stilling til en ny model for affaldstilsynet. Bilaget indeholder således ikke et konkret forslag til en ny model, men er en beskrivelse af, hvad en model skal kunne.

Målet er at sikre, at erhvervet overholder eksisterende krav om sortering af affald.

Det kan undre at regeringen tager så let på, at mange virksomheder ikke overholder lovgivningen. Det virker næsten acceptabelt og forklares med, at det økonomisk bedre kan betale sig for virksomhederne ikke at udsortere deres affald. I stedet for at stille krav til virksomhederne, rettes pistolen mod det kommunale tilsyn. Det er ærgerligt, at regeringen i stedet for at fokusere på, hvorfor virksomhederne ikke overholder lovgivningen, vælger at give hele skylden til et manglende tilsyn.

Der foreslås ikke en konkret model, men regeringen peger dog på, at der skal etableres en form for anmeldelseordning. Det betyder, at virksomheder skal sende en anmeldelse til kommunen om, hvordan de får håndteret deres

genanvendelige affald. Vi skal undlade at pege på de mange udfordringer i en sådan model, men alene henvise til en tilsvarende model for anmeldelse af bygge- og anlægsaffald, der i praksis har vist sig yderst vanskelig at få til at fungere.

Uanset hvordan en ny tilsynsmodel indrettes, må den antages at kræve ressourcer, og dermed medføre omkostninger. Tilsyn er som hovedregel skattefinansieret.

Side 13 af 23

Vi savner svar på følgende

- Vil regeringen give et estimat på, hvad de økonomiske konsekvenser vil være i forbindelse med implementeringen af en ny model for affaldstilsynet? Uanset hvordan, og af hvem, modellen skal finansieres.

Bilag 14 – Frivillige tilbagetagningsordninger og aflevering af genanvendeligt affald

Regeringen foreslår, at reglerne for tilbagetagningsordninger forenkles, sådan at borgene har frit valg mellem at aflevere affald i de kommunale ordninger og direkte til private virksomheder.

Forslaget er en god vision, som vi i Dansk Affaldsforening bakker op om. Dog skal man være påpasselig med ikke at lave et administrativt monster, som gør det svært for borgere og virksomheder at aflevere/modtage affald eller genbrugelige genstande.

Vi må alt andet lige antage, at borgerne kun vil gå andre steder hen med deres affald, hvis det er penge værd. Dermed fjerner man potentielt det affald fra de kommunale ordninger, som er penge værd, hvilket uundgåeligt vil få affaldsgebyret til at stige – det vil afspejle sig i økonomien.

Vi savner svar på følgende

- Vi forstår det sådan at kommunerne stadig skal agere sikkerhedsnet, og stadig opretholde den samme kommune infrastruktur som nu. Men at borgerne fremover har mulighed for at gøre noget andet med affaldet. Er det korrekt forstået, og hvilke lovgivningsmæssige konsekvenser har forslaget?
- Er regeringen enig i, at det kan have negative konsekvenser på borgernes affaldsgebyr, hvis store mængder værdifulde materialer afleveres udenom de kommunale ordninger?

Bilag 15: National implementering af udvidet producentansvar for emballage

Implementering af det udvidet producentansvar på emballage i Danmark kører i et politisk spor for sig, hvor lovforslaget L112 fastlægger rammerne. I 2021 inviteres Folketingets partier til forhandlinger om den konkrete udmøntning. Dansk

Affaldsforening deltager i følgegruppen for udmøntningen, og vil gennem det arbejde komme med inputs til arbejdet.

I regeringens udspil her, er der dog angivet nogle økonomiske konsekvenser, som vi mener er for lave. Regeringen antager, at der vil flyttes 1,5 mia. kr. i omkostninger fra husholdningerne til erhvervet. De 1,5 mia. er de omkostninger som Deloitte og Econet fastlagde i et projekt, og de rummer alle omkostninger til håndtering af al emballage i Danmark i dag. Både affald i de kommunale ordninger (husholdningsaffald), erhvervsaffald samt affald i pantsystemet. Derudover er der emballager i det offentlige rum og henkastet emballageaffald, som begge ikke er talt med.

Side 14 af 23

Metodisk begår regeringen altså den fejl at antage, at alle omkostninger flyttes fra husholdningerne.

Dansk Affaldsforening har regnet på, hvad det vil koste for borgerne at få indsamlet emballageaffald ved husstanden, hvis alle borgerne får indsamlet disse ved husstanden (som regeringen også foreslår). Dette vil koste mellem 1,2 og 2,1 mia. kr. årligt for husholdningsaffald i de kommunale ordninger. Omkostningerne som erhvervet skal afholde fra 2025 – udover omkostningerne til håndtering af affald i pantsystemet samt håndtering af erhvervsaffald. På den baggrund mener vi, at de økonomiske konsekvenser for erhvervet er undervurderet.

Bilag 18: Grøn affaldssektor

Regeringen foreslår i bilag 18, at det forbrændingsegnete affald konkurrence udsættes fordi man mener, at det vil tilpasse kapaciteten til nationale affaldsmængder, og at import af affald dermed vil reduceres.

Det foreslås samtidig at behandlingen af det genanvendelige affald skal sendes i udbud, mens de kommunale anlæg udfases.

Vi savner svar på følgende

Det fremgår, at regeringen mener, at en overkapacitet i affaldsforbrændingen hæmmer genanvendelsen i Danmark. Kapaciteten i affaldsforbrændingen er nøje afstemt mellem kommunerne og staten (Energistyrelsen).

- Er det regeringens opfattelse, at kommunerne bevidst forbrænder affald, der burde være genanvendt?
- Er det regeringens opfattelse, at Energistyrelsen har fejlvurderet den nødvendige kapacitet i Danmark?
- Hvordan vil regeringen sikre, at forbrændingsegnet dansk affald behandles på danske anlæg i et konkurrenceudsat marked?
- Hvordan vil regeringen – uden at komme i problemer med EU-retten – forbyde import af affald?

Da man senest regnede på konsekvenserne af en konkurrenceudsættelse i 2017, stod det klart, at konsekvenserne af en refinansiering af de kommunale

anlæg ville være en engangsomkostning på 1,5 mia. kr. og 300 – 400 mio. kr. om året.

- Hvem skal betale den regning, det koster, når anlæggenes mulighed for at opretholde deres finansiering via KommuneKredit frafalder, fordi de skal operere på et konkurrenceudsat marked?

Side 15 af 23

Det fremgår, at en konkurrenceudsættelse af affaldsforbrændingen forventes at medføre mindre forbrænding i Danmark.

- Er det regeringens opfattelse, at det markedskræfterne har sine styrker, når et marked skal afvikles eller udvikles?

I bilaget påpeges det, at udbudstvang på behandlingen af genanvendeligt affald vil sikre genanvendelsesindustrien adgang til affaldet.

- Hvordan vil regeringen sikre, at det genanvendelige affald vil tilgå den danske genanvendelsesindustri, når kommunerne nu skal udbyde det?
- Hvordan vil regeringen sikre, at det genanvendelige affald ikke i stedet sendes til anlæg i Polen eller Frankrig, hvis de byder på og vinder udbuddene?
- Vil kommunerne fortsat stå på mål for de af EU fastsatte mål om genanvendelse af husholdningsaffaldet, selvom de ikke længere må løse opgaverne på området?

Bilag 28: Beregning af stigning i affaldsgebyr ved klimaudspillet om Grøn affaldssektor

I bilag 28 redegøres der for de stigende omkostninger, som regeringens forslag vil medføre. Dansk Affaldsforening vurderer dog, at beregningerne ikke er fyldestgørende. Dels fordi flere af de indregnede omkostninger er sat alt for lavt. Dels fordi der bruges flere år gamle tal. Dels fordi man groft undervurderer, hvor meget det koster at afsætte affaldet til genanvendelse på det europæiske marked.

Det er interessant, at de 55 kr. pr. husstand ikke er beregnet ud fra en form for standardordning el.lign. Der er tale om de samlede omkostninger delt med antallet af husstande i landet. Det afspejler derfor hverken ændringen fra en typisk affaldsløsning eller andet, og er uden nogen som helst form for varians eller scenarie. Tallet kan faktisk kun bruges til de politiske diskussioner på samfundsniveau, men giver ikke et retvisende billede af, hvad en husstand reelt vil opleve. Det skelnes ligeledes heller ikke mellem boligtyper og geografi.

Dansk Affaldsforenings skøn tager udgangspunkt i én-familieboliger, og hvad de skal regne med i forhold til indførelse af nye ordninger, med et givent udgangspunkt. Vi forholder os ikke til mulige fremtidige effekter af andre tiltag, som måske, eller måske ikke, har en indflydelse på affaldsgebyret. Der er en del mangler i omkostningerne, og derfor vil omkostningerne forventeligt være højere endnu.

Hvis vi antager, at der kun tømmes affald 6-8 gange om året i én-familieboligerne, som MFVM antager, lander vi på følgende oversigt af Dansk Affaldsfor- enings opgørelse:

Antal fraktioner i dag	Antal kommuner omfattet	Meromkostning	Stigning i forhold til ministerens ud- melding
1-4	32	Ca. 300-800 kr.	5-14 gange så højt
5-6	37	Ca. 150-400	3-7 gange så højt
7-8	29	Ca. 50-400	1-7 gange så højt

Side 16 af 23

Note: Omkostningerne er estimeret ud fra erfaringstal, da den eksakte omkostning bl.a. bestemmes af be- holdertype og blanding, lokale forhold, tømningsfrekvens, priser ved udbud af kørsel og indkøb af beholdere mv. Tallene dækker udelukkende én-familieboliger. Omkostninger for etageboliger er mere komplicerede, da der skal investeres i parkeringspladser, laves udgravning til nedgravede beholdere og så er der plads- spørgsmål i baggårde. Antal fraktioner er kun med udgangspunkt i de 10 fraktioner som er med i Regerin- gens udspil.

MFVM har indregnet en masse omkostninger/gevinster, som Dansk Affaldsfor- ening ikke har indregnet. Dog er vi meget uenige i de omkostninger, der nævnes, idet vi mener, de er sat for lavt:

- **Fælles informationskampagner - besparelse på 25 mio. kr. årligt**
Det er naivt at tro, at kommunerne, som ruller nye ordninger ud, ikke har brug for lokal tilpasning af kommunikationen, samt bor- gernær kommunikation. En landsdækkende kampagne kan sup- plere, men ikke stå i stedet for lokal kommunikation til borgerne omkring udrulning og sortering af helt ny ordning. Dertil kommer besvarelse af henvendelser fra borgerne.
- **Indkøb af beholder – 54 kr. pr. beholder årligt**
MFVM bør regne med, at en beholder koster op imod 100 kr. år- ligt. Ikke alle beholdere afskrives over 10 år, da der kan være forskel på levetid. Typisk har en beholder en levetid på 5-10 år, hvorfor 54 kr. for en 240 L beholder er lavt sat.
- **Tømning af beholder ved én-familiebolig – 77 til 115 kr. pr. beholder årligt**
Her opererer MFVM med et scenarie, som ikke giver mening, da en 4-kammerbeholder tømmes 12-13 gange årligt – og ikke 6-8 gange, som der regnes med. Derudover regnes der med en tøm- ningspris, der ikke er retvisende for omkostningerne i dag, men bygger på forældede data. Omkostningerne ligger på 120 til 260 kr. pr. beholder årligt.
- **Storskrald ud af affaldsforbrændingen – omkostning på 9 mio. kr. årligt**
Det er markant underproportioneret. Dansk Affaldsforenings esti- mat ligger på ca. 100 mio. kr. årligt. Disse omkostninger er ikke med i Dansk Affaldsforening beregninger og skal lægges oveni.

- **Krav om mindre tabsrater i genanvendelse af plastik – omkostning på 0 kr. årligt**
Her er der tale om store ekstraomkostninger, idet kommunerne ska forfølge affaldet og stille højere krav i afsætningen af affaldet. Vi taler mere end 2.000 kr. pr. ton plastik, der afsættes i ekstraomkostninger. I de fem kommuner i ARC's opland i og omkring hovedstaden betales der ca. 12 mio. kr. årligt for at afsætte plastikaffaldet til genanvendelse. Disse omkostninger er ikke med i Dansk Affaldsforening beregninger og skal lægges oveni.
- **Mål om 50 pct. reduktion af visse takeaway-emballage af plastik i 2026 – besparelse på 3 mio. kr. årligt**
Der kan ikke være tale om en direkte besparelse her. I bedstefald er der tale om ingen ændring i affaldsgebyret.
- **Produktivitetsgevinst på øget genanvendelse af plastik – besparelse på 21 mio. kr. årligt**
Her er samme problematik som i forhold til krav om mindre tabsrater. Plastik koster penge at indsamle og afsætte til genanvendelse. Siden Incentives analyse, er der blevet udbudt store bunker med plast, og ingen af dem har givet lavere priser. Heller ikke når kommunerne har slået mængderne sammen, som man gennem en periode gjorde det for omkring 20 hovedstadskommuner. Disse omkostninger er ikke med i Dansk Affaldsforening beregninger og skal lægges oveni.
- **Afsætningspriser afspejler ikke omkostninger i affaldsgebyret, men blot omkostningerne på et sorteringsanlæg**
Når borgernes affaldsgebyr gøres op, afhænger det direkte af kommunens omkostninger og indtægter i affaldshåndteringen. Altså, hvad kommunerne afsætter affaldet til i kr. Derfor er det fuldstændig irrelevant at se på, hvad et sorteringsanlæg afsætter affaldet til. De omkostninger/indtægter afspejles ikke i borgernes affaldsgebyr. MFVM skyder helt ved siden af på prisen for at afsætte plastikaffald samt farligt affald, hvor priserne i realiteten er væsentligt dårligere end MFVMs tal med en forskel på op til -3.000 kr./ton på plastikaffald og -6000 kr./ton for det farlige affald.

Tekstnære bemærkninger til bilag 28

Bilag 28 siger følgende	Dansk Affaldsforenings ”modsvaer”
i 2015 var affaldsgebyret mellem 1500-3000 kr.	Det er 5 år gamle tal, som ikke afspejler virkeligheden i dag. Siden da, har kommunerne udrullet ordninger i stor stil, og affaldsgebyret er derfor steget langt de fleste steder.
Ændringen i affaldsgebyret vil variere med de gældende sorteringskriterier i kommunerne	Her er tale om affaldsløsninger og ikke sorteringskriterier.

<p>Det er på det nuværende grundlag ikke muligt at opdele den forventede gebyrstigning geografisk.</p>	<p>Det mener vi godt, MFVM kan, det mener vi også de bør gøre, for at give et overblik over, hvem der skal betale meget, og hvem der skal betale knap så meget – samt hvor meget de skal betale.</p>
<p>Borgere i kommuner, hvor der i dag sorteres i få fraktioner, vil formentlig opleve en større stigning end de, der allerede i dag sorterer i mange fraktioner.</p>	<p>Det er vi enige i – derfor er vores bud blot et skøn, og slet ikke præcist.</p>
<p>Stigningen i affaldsgebyrerne skønnes at blive delvist opvejet af effektiviseringer i forbrændingssektoren...</p> <p>(i) størrelsesordenen 400 mio. kr. årligt som forvente at komme borgere og virksomheder til gavn. Det er ikke muligt at skønne den præcise effekt af disse effektiviseringer på affaldsgebyret.</p>	<p>Det er ikke med i beregningerne i notatet. Vi er dog også sikre på, at det bliver dyrere for borgerne når der kommer udbudspligt – meget dyrere. I første omgang fordi det kræver refinansiering af de meget store kommunegaranterede lån – en engangsomkostning på ca. 1,5 mia. kr.</p>
<p>Tabel 2 Antal nye henteordninger, som skal indføres med strømliningsinitiativer</p>	<p>Det er meget interessant læsning og kan bidrage til mere viden. Vi ville gerne ønske os et indblik i, hvor meget der er én-familieboliger, hvor mange er etageboliger, og hvor mange er sommerhuse, hvor hver af ordningerne? Omkostningerne skal ramme borgerne og de boligtyper de bor i. Derfor vil det gavne debatten, at der opledes i boligtyperne. Vores beregninger tager kun udgangspunkt i én-familieboliger.</p> <p>Vi bemærker dog, at der slet ikke er set på madaffaldet. Vi mener, MFVM som minimum må kortlægge, hvor mange ordninger der er tale om.</p>
<p>Opstilling af nye affaldsspande ved husholdningerne indgår i indsamlingsomkostningen. Omkostningen varierer mellem 10 kr. og 150 kr. årligt per beholder afhængigt af størrelsen. Tømningsomkostningen varierer mellem 10 kr. og 18 kr. pr tømning af beholder. Bemærk, at omkostningerne er lavere for etageboliger, hvor flere husholdninger deles om beholderne.</p>	<p>Vi har ikke set på farligt affald – det er altså ekstraomkostninger i forhold til vores beregninger.</p> <p>Vi har igen kun taget udgangspunkt i én-familieboliger og derfor ligger vi kun inde med tal herfor. Der ligger en almindeligpris på en beholder på ca. 70 kr. årligt. Men kan koste ned til 50 kr. årligt.</p>

	<p>Tømningsprisen, som regeringen nævner her, er fortidens tømningspriser. Urbaser, som er et af de førende renovationsselskaber i Danmark, laver nu og i nær fremtid ikke kontrakter, hvor en tømning koster mindre end 17 kr. Priserne ligger i spændet 17-25 kr. pr tømning hos en én-familiebolig.</p>
<p>Desuden indgår en effektiviseringsgevinst ift. fælles informationskampagner i kommunerne på ca. 25 mio. kr. årligt, idet kommunerne ikke længere hver især skal udarbejde informationskampagner til borgerne.</p>	<p>Det er naivt at tro, at kommunerne som ruller nye ordninger ud, ikke har brug for lokal tilpasning af kommunikationen, samt borgernær kommunikation. En landsdækkende kampagne kan supplere, men ikke stå i stedet for lokal kommunikation til borgerne omkring udrulning og sortering af helt ny ordning. Dertil kommer besvarelse af henvendelser fra borgerne, som dog ikke er en ny omkostning, da kommunerne allerede besvare henvendelser, men i forbindelse med udrulning af ny ordning, stiger mængden af henvendelser naturligvis.</p>
<p>Omkostningen ved at borgerne generelt bliver bedre til at sortere er på 26 mio. kr. i 2030 og består i øgede omkostninger til tømning, transport og sortering.</p>	<p>Det er uklart, hvor de 2% kommer fra, og på hvilken baggrund de er fastlagt.</p>
<p>Storskrald ud af affaldsforbrændingen... Estimeres til ekstraomkostning hos borgerne på 9 mio. kr. årligt (tabel 1)</p>	<p>Dansk Affaldsforening har estimeret de årlige omkostninger hos borgerne på ca. 100. mio. kr. årligt. (bilag 8)</p>
<p>Krav om mindre tabsrater i genanvendelse af plastik... Estimeres til 0 kr. i ekstraomkostning årligt (tabel 1)</p>	<p>Kommunerne må forventes at få betydelige ekstra omkostninger, hvis de skal sikre 60%'s reel genanvendelse af det indsamlede plastikaffald. Her synes 0 kr. for alle husholdninger at være langt underestimeret. Allerede i dag er det dyrt at håndtere plast, og det koster over 2.000 kr./ton at få det behandlet. Hvordan man er kommet frem til at det koster 0 kr. ekstra pr. år, at sikre 60%'s reel genanvendelse af indsamlet plastikaffald fra husholdninger er uklart.</p>
<p>Mål om 50 pct. reduktion af visse takeaway-emballager af plastik i 2026 medfører en besparelse, idet</p>	<p>Bare fordi "visse" take-away-emballager bortfalder, betyder det ikke danskerne stopper med at købe</p>

<p>affødsreduktionen medfører at omkostninger til håndtering af affødet bortfalder. Estimeres til omkostningsbesparelse hos borgerne på 3 mio. kr. årligt (tabel 1)</p>	<p>takeaway. Emballager vil sandsynligvis erstattes af andre typer, som vil skulle affødsbehandles – måske til samme eller dyrere pris i værste fald. Her er ikke tale om en reel affødsreduktion, som der ellers står.</p>
<p>Produktivitetsgevinst på øget genanvendelse af plastik</p>	<p>Jo mere plast der indsamles – jo højere er omkostningerne for borgerne. Det er et kendt faktum i branchen. Det koster at indsamle plastik ved borgerne, og det er rigtig dyrt at få behandlet. Jo mere der skal behandles, som kommunerne (og dermed borgerne) betaler for, des større bliver regningen.</p> <p>Alt efter hvor meget mere plastik der er tale om, bliver det meget dyrt pr. ton. – nemlig over 2.000 kr.</p>
<p>De kommuner, der indsamler tekstiler på genbrugspladser og via forsøg med henteordninger, melder, at der overordnet er en positiv økonomi bag, men det vurderes, at markedet kan blive udfordret, når der kommer flere mængder.</p>	<p>Det kan gå hen og blive meget dyrt.</p> <p>Der er ikke en positiv økonomi bag tekstiler, da markedet lige nu er brast sammen. Der er endvidere tvivl om det kommer op at stå igen, da genanvendelsesteknologierne er nærmest ikke-eksisterende.</p>
<p>en analyse fra Incentive, at salgspriisen på plast vil stige med 25 pct. ift. i dag som følge af større puljer med ens kvalitet ved ensretning af sorteringskriterier.</p>	<p>Denne tese holder ikke. Siden Incentives analyse, er der blevet udbudt store bunker med plast og ingen af dem har givet lavere priser. Heller ikke når kommunerne har slået mængderne sammen som man gennem en periode gjorde det for omkring 20 hovedstadskommuner.</p>
<p>Det skyldes primært den lavere CO₂-udledning ved genanvendelse frem for forbrænding af plastik, som medfører besparelser for kommunerne og dermed for forbrugerne ift. afgifts- og kvotebetalingen.</p>	<p>Økonomisk set taber staten et afgiftsprovener ved mindre energiudnyttelse af restaffødet, der er langt højere end tabet af CO₂-afgiften. Hvis afgifterne bortfalder, bliver det selvfølgelig billigere for kommuner og forbrugerne.</p>
<p>Endelig har Miljø- og Fødevarerministeriet medregnet indtægter fra importeret afføld efter aftale med Energistyrelsen.</p>	<p>Der er antagelse om importpriser på 450 kr. pr. tons, som formentlig kan være højere. Men effekten af reduceret afgiftsprovener ved mindre affødsenergi, herunder import, synes ikke indregnet.</p>
<p>Tabel 3 - Afsætningspris, kr. pr. ton.</p>	<p>I slutnote 5 i dokumentet er skrevet følgende: ” DAF's afsætningspriser er i salget fra kommuner til</p>

	<p>sorteringsanlæg, mens MFVM's priser er i salget fra sorteringsanlæg til oparbejdning.”</p> <p>Når borgernes affaldsgebyr gøres op, afhænger det direkte af kommunens omkostninger og indtægter i affaldshåndteringen. Altså, hvad kommunerne afsætter affaldet til i kr. Derfor er det fuldstændig irrelevant at se på, hvad et sorteringsanlæg afsætter affaldet til. De omkostninger/indtægter afspejles ikke i borgernes affaldsgebyr.</p> <p>Afsætningspriserne er som Dansk Affaldsforenings et øjebliksbillede, som varierer. Derfor bør denne faktor bemærkes som svingende. Eksempelvis er markedsprisen for papir faldet fra 1000 kr./ton i januar 2019 til 400 kr./ton i marts 2020.</p>
<p>Afsætningsprisen for Plastik: -1000 til 741 kr./ton (tabel 3)</p>	<p>Kommunernes oplever ikke, at det private marked giver så gode priser som der her er angivet. Kommunerne rapporterer, at det koster over 2.000 kr./ton at afsætte husholdningsplast.</p>
<p>Afsætningsprisen for farligt affald: -0 kr./ton (tabel 3)</p>	<p>Farligt affald er en af de absolut dyreste affaldstyper at afsætte for kommunerne. Netop fordi behandlingen skal ske under ordnede forhold. Kommunerne oplever, at det farlige affald koster mere end 5.000 kr. af afsætte.</p> <p>Mener regeringen, at husstandsindsamling af farligt affald ikke medfører at der indsamles mere af det? Og at det i øvrigt er dyrt at opsortere de røde kasser, inden affaldet til sidst kan afsættes?</p>
<p>Afsætningsprisen for fødevarer- og drikkevarekartoner: 359 kr./ton (tabel 3)</p>	<p>Der lægges op til at for fødevarer- og drikkevarekartoner må indsamles sammen med enten plast eller pap (os bekendt), og her vil kommunerne opleve at afsætningsprisen afspejles heraf.</p>
<p>Sammenligning af Dansk affaldsforenings og Miljø- og Fødevarerministeriets forudsætninger</p>	<p>Her forstår de, at der er forskel – på det, vi har medtaget i omkostningerne, og det de har medtaget. Alligevel foretager de en sammenligning. Uforståeligt.</p>

Tabel 4:	
<p>Slutnote 1: Der er en stor forskel i omkostningen, da DAF antager, at affaldstyperne indsamles i to-kammer-beholdere, mens der i MFVM's beregninger antages indsamling i fire-kammer-beholdere. DAF antager 13 tømninger årligt af beholdere med tørre fraktioner, mens MFVM antager 6-8 tømninger årligt.</p>	<p>I arbejdet med strømligningen fremgik det på følgegruppemøder, at 4-kammerbeholderen ikke skulle være en del af det danske affaldssystem. Derfor har Dansk Affaldsforening regnet på 2-kammerbeholderen. Vi kan nu forstå den er tilbage i spil igen. Dog tømmes en 4-kammer beholder 12-13 gange om året, da der ikke er tilsvarende plads, som i andre beholdere. Derfor giver det ingen mening, at MFVM regner med en 4-kammere beholder, der tømmes hver 6-8 gange årligt.</p>
<p>Tømning af beholder – forskel 6 kr.</p>	<p>Tømningsprisen som regeringen nævner her, er fortidens tømningspriser. Urbaser, som er et af de førende renovationsselskaber i Danmark, laver nu og i nær fremtid ikke kontrakter hvor en tømning koster mindre end 17 kr. Priserne ligger i spændet 17-25 kr. pr. tømning hos en én-familiebolig.</p> <p>Her har Dansk Affaldsforening kun taget udgangspunkt i én-familieboliger.</p>
<p>Tømning af beholder til mad- og restaffald (årlig omkostning): Angivet pris fra Dansk Affaldsforening og ingen for MFVM.</p>	<p>Omkostningen på 520 kr. er tydeligvis ikke indregnet i de årlige omkostninger i Dansk Affaldsforenings beregninger. Tallet indgår som et illustrativt eksempel i teksten, for at berette om forskellen i pris, når antal tømninger stiger.</p>
<p>Tømning af beholder med tørre fraktioner (årlig omkostning)</p>	<p>Dansk Affaldsforening antager 13 tømninger om året til 20 kr. pr gang, mens MFVM antager utilstrækkelige 6-8 tømninger pr. gang til en for lav tømningspris på ca. 14 kr. pr. gang.</p> <p>Dansk Affaldsforening anerkender, at der kan foretages færre tømninger af visse beholdere med tørre fraktioner, hvorfor tømning af en beholder pr. år vil koste mellem 120 og 260 kr. Det afhænger som bekendt af størrelsen på beholderen, samt mængden af affald, der skal i beholderen.</p>
<p>Sorteringsomkostninger</p>	<p>Det er irrelevante omkostninger, som ikke afspejles i borgernes gebyrer. Vi</p>

	har stillet afsætningspriser op, som er de relevante omkostninger for borgerne gebyr. Det indgår dog ikke i vores beregninger, og skal altså lægges til vores skøn.
Afgifter	MFVM har ikke indregnet affaldsvarmeafgiften og tillægsafgiften
Slutnote 6 (henviser til madaffaldet): Heri indgår sandsynligvis ikke biogastilskud, som i MFVM's vurdering af omkostningerne til genanvendelse af madaffald ifm. revideringen af EU's affaldsdirektiv.	Jo – kommunerne får ikke noget tilskud, når de afsætter. Det er den pris, kommunerne skal betale sammen med det indsamlede madaffald.

Nye beregninger i bilag 57

Vi er blevet opmærksomme på, at har regeringen har besluttet at genberegne udgifterne, efter at vi i pressen søndag d. 25. maj gjorde opmærksom på, at de 55. kr. pr. husstand, som ministeren havde oplyst, var groft undervurderet.

Vi kan nu se i bilag 57, at man har besluttet at lave beregningerne på en ny måde og ud fra nye forudsætninger. Vi har ikke haft tid til at gennemgå beregningerne tekstnært, men kan konkludere, at man i MFVM er blevet opmærksom på, at man i første omgang havde regnet forkert.

Dette er desværre ikke kun tilfældet for prisstigningen, men er snarere tilfældet for alle beregningerne, der er brugt i forhandlingsnotaterne.

Beregningerne giver ikke det rigtige billede af de økonomiske konsekvenser, og kan således ikke bruges som grundlag for de beslutninger, der skal træffes på området.